

Sara, Eline en Laure melden u diep bedroefd
het overlijden van hun papa

Philippe PETIT

*Medestichter, bestuurder en Ere-lid
van duikclub Wet Wheels Duklo Leuven.*

Geboren te Ukkel op 1 januari 1963
en overleden in het U.Z. Brussel te Jette
op woensdag 4 april 2012.

Philippe was
de zoon van
Fernand (†) en Magda Petit - Hellinckx
de broer van
Michel en Regina Petit - Rodrigues - Diniz
de peter van
Vincent Petit
de neef van
Johnny (†) en Arlet Hellinckx - Seneels
Sabine en Philippe Hellinckx - Andry

De uitvaartceremonie, gevolgd door de crematie,
zal plaatshebben in het crematorium “Vilvoorde”,
op zaterdag 7 april 2012 om 11.00 uur.

Bijeenkomst in het crematorium, Havendoklaan 1, om 10.45 uur.

*Afscheid van Phille kan genomen worden in het funerarium W. Vangrunderbeek
Hoogstraat 64 te Zaventem, op vrijdag 6 april 2012 van 19 tot 20 uur.*

Met dank aan Els Huybregts, het oncologie team van U.Z.VUB Jette,
het palliatief Support Team en huisverpleging Christel (Bertem)

Bloemen, noch kransen, naar de wens van Philippe zijn uw giften
van harte welkom op rekeningnummer 068 - 2224815 - 50
ten voordele van Shangrila Home VZW (Nepal)
zodat zijn peterschapkindje verder kan studeren.

Condoleren: vangrunderbeek-zaventem.memory.dela.be

Nu jullie dit te horen krijgen, ben ik niet meer bij jullie in levende lijve. Maar toch bedankt dat jullie er allemaal zijn. Ik werd bijna vijftig jaar geleden geboren en leidde sindsdien mijn eigen leven waarin jullie elkeen in minder of meerdere mate een rol hebben gespeeld. Eerst en vooral mijn moeder en familie: jij gaf mij niet alleen het leven maar ook onmiddellijk een tweelingbroer waarmee het een permanente concurrentiestrijd werd om jouw aandacht. Na een min of meer tumultueuze puberteit ontmoetten we elkaar terug toen ik twintig werd en werd ik voor het eerst geconfronteerd met kanker. Ten slotte moest ikzelf dertig jaar later de strijd ertegen staken terwijl jij het hebt gehaald. Het was ook om die reden dat ik me tot jou had gewend drie jaar geleden, omdat ook jij een overlever was die de strijd tegen kanker had gewonnen, net als Elke.

Michel, jij was voor mij altijd de grote broer die veel meer fors had dan ik en waarop ik kon steunen tijdens onze talrijke vechtpartijtjes op school: als ze tegen één van de Petit'kes begonnen, hadden ze er wel twee op hun dak. Daardoor leerde ik mij beter verbaal te verdedigen. Je deelde ook alles: ik herinner me dat je me zakgeld gaf toen ik naar het leger moest. Verder waren we nogal verschillend, maar we wisten steeds wanneer we bij mekaar konden aankloppen. Jij was degene van ons twee die het minste sprak maar het meest bereikte van wat je droomde. Een paar projecten waren voor jou genoeg, terwijl voor mij steeds nieuwe ideeën ontsproten. Maar nu, twintig jaar later, zit jij wel in Brazilië en ik nog steeds in België. Ik zal je nog steeds beschouwen als mijn grote broer bij wie ik terecht kon met mijn problemen, en vice versa. Ik hoop dat je je geluk blijft bereiken met Regine en Vincent in het verre Brazilië. Geef ze een dikke knuffel en kus.

Aan de vrouwen van wie ik heb gehouden, Ann, Wilka en Nele : Het is bij alledrie van jullie misgelopen, maar dat lag niet aan jullie. We hebben samen fantastische momenten beleefd en ik heb van elk van jullie veel geleerd. Ik hield van elk van jullie op mijn eigen manier maar dit was niet voldoende om mezelf en bijgevolg ook jullie gelukkig te maken. Sorry daarvoor. Ik hoop dat het jullie verder goed vergaat, blijf van jezelf houden en van je leven genieten want jullie zijn het allemaal een voor een waard. En ik heb er geen moment spijt van gehad.

Nele, jij gaf me bovendien drie prachtige dochters op wie we enkel trots kunnen zijn. Zorg er goed voor en vraag ze gerust om steun. Jullie kunnen mekaar op dit ogenblik perfect aanvoelen maar jullie zijn nu ook op jullie kwetsbaarst. Dus doe mekaar geen pijn, zelfs woorden hebben soms een groter effect dan je denkt. Help mekaar zoveel je kan. Gedenk alle leuke momenten die we samen gehad hebben en die ze ons niet meer kunnen afpakken. Blijf verder de vruchten plukken van wat geoogst werd. Pluk de dag.

Voor wat mijn vrienden betreft: bedankt dat jullie er waren, dankzij jullie heb ik me kunnen ontplooiën tot de persoon die ik nu was, met mijn goeie en slechte kanten, vergeet de slechte en onthoud alleen de goeie 😊 . Mijn allergrootste vriend was echter altijd mijn vrijheid, vandaar dat jullie soms maanden of jaren niets van me hoorden, maar jullie hebben mij toegelaten om deze vrijheid te benutten waardoor ik verder kon groeien. Ik ben steeds op zoek geweest naar nieuwe dingen en ervaringen en het is dankzij jullie dat ik die heb

kunnen beleven. Jullie hebben me geleerd dat vriendschap niets met rijkdom, praal, glitter en dergelijke te maken heeft, maar wel met het gevoel mensen vrij te kunnen laten. “Laat vrij wat je lief hebt” is een credo dat ik altijd heb willen volgen en dankzij jullie, de wet wheelers, heb ik kunnen aanvaarden dat we allen een last droegen en dat we die enkel konden overwinnen door zelf positief tegen het leven aan te kijken en het ten volle, aan 200%, te beleven. Jullie waren als het ware ook mijn familie, zonder biologische band. Ik zal nooit de zondagen onder de druilerige regen, de zonnige weekends op Platte Taille, de hete zomers in Spanje, noch de reizen naar Egypte vergeten. De vriendschapsband die daar ontstond heb ik langzaamaan zien groeien en was voor mij een summum van warmte. Laat nooit verloren gaan wat daar opgebouwd werd, blij mekaar steunen en helpen, ook buiten clubverband en verspreid ons idee van wet wheelers naar andere netwerken, zodat ook zij kunnen ervaren wat hechte vriendschap is.

Dit raad ik ook aan mijn drie dochters, Sara, Eline en Laure aan, leef jullie leven ten volste, heb geen spijt van wat je hebt gedaan, voor het goede, of tegen het slechte. Jullie zijn de grootste rijkdom in mijn leven en hebben me vaak geïnspireerd en gemotiveerd om voort te doen in moeilijke tijden. Ik zal nooit jullie eerste pasjes of kruippogingen, woordjes of gebrabbel en emoties vergeten. Jullie hebben me meer opgevoed dan ik jullie. Jullie drie waren de drijfveer achter de soms moeilijke tijden die ik heb meegemaakt, maar de schuld heeft nooit bij jullie gelegen. Probeer altijd eerlijk te blijven en doe nooit een ander aan wat je niet zou willen dat je zelf overkwam. Heb mekaar lief en ga nooit slapen zonder een ruzie bijgelegd te hebben. Help mekaar en steun mekaar, en vergeet nooit dat jullie zussen zijn, van wie ik alle drie evenveel gehouden heb, soms misschien op een andere manier, maar jullie zijn dan ook alle drie verschillende wezens. Wanhoop niet bij problemen, “komt tijd, komt raad”. Wees niet triest om mijn vertrek, de kwaliteit van wat overbleef was ondanks al jullie liefde, attentie en vriendschap onvoldoende geworden om in deze strijd tegen pijn nog te volharden. Bijgevolg heb ik jullie verlaten, hetgeen ik spijtig vind want ik had jullie graag nog langer gekend, maar dit was niet meer mogelijk op een menswaardige manier. Dus kies ik voor een plots vertrek, in plaats van een langzame aftakeling. Het is nu net of ik op een lang touw wandel boven een afgrond, met aan de ene zijde pijn en aan de andere zijde misselijkheid, maar zonder eindpunt. Dus kies ik voor het definitieve, namelijk jullie te verlaten. Gedenk mij om de goeie momenten en geniet van jullie verdere leven, jullie zullen altijd in mijn gedachten zijn, dus jullie zullen altijd leven...

De Phille.